

The image is a vertical composition. The upper portion shows a close-up of a hand firmly grasping a leg, with water splashing around the point of contact. The hand and leg are rendered with realistic detail, showing skin texture and water droplets. The background is a turbulent sea under a dramatic, cloudy sky with a mix of orange, yellow, and blue tones. In the distance, a small, dark boat with a mast is visible on the water's surface. The lower portion of the image is dominated by large, white, serif text on a dark, semi-transparent background.

Daniel Zajac

RUKA, KTORÁ
ZACHRAŇUJE

RUKA, KTORÁ ZACHRAŇUJE

Daniel Zajac

Drahý čitateľ,

upieraj svoj zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Ježiš Kristus zosadol z nebeského trónu a vydal sa na fascinujúcu záchrannú misiu na Zem. On mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej. Vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom, a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Ponižil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán“.

Myslíš si, že Ježiša Krista vo svojom živote nepotrebuješ? Maj na pamäti, že rôzne prekážky sú a budú súčasťou tvojej životnej púte. Ako si s nimi poradíš? Ver, sám to určite nezvládneš. Nemusíš však strácať nádej, ale zameraj svoj zrak na Ježiša! Ten, kto hľadá na Krista, dokáže veľké veci. S Ním nie je nič nemožné. On ťa ochráni od všetkých rôznych problémov, ale vďaka Jeho milosti budeš zachránený aj pre večnosť. Od Neho budeš prijímať silu na každý nový deň. On ti podáva svoju ruku, a tak ju s vierou uchop, aby ťa zachránil!

Veríš ľudským bájkam alebo Bohu?

„A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“

(Skutky 4, 12)

Macedónsky kráľ Filip tiahol s veľkou armádou na Grécko. Nebezpečenstvo bolo veľmi veľké. Najslávnejší rečník staroveku Demostenes, na veľkom zhromaždení vyzýval Grékov, aby sa pripravili na obranu svojej vlasti. Chcel, aby sa spamätali zavčasu, kým nebude neskoro. Hovoril ohnivo, ale oni driemali. Zvýšil svoj hlas, ale nikto ho nebral vážne, aj napriek tomu, že sa na Grécko valila veľká pohroma. Čím bola jeho reč ohnivejšia, tým viac driemali. Keď si nevedel poradiť, začal hovoriť bájku o somárovi a jeho tieni. Vtedy sa všetci prebudili a s napätím ho počúvali.

Nepodobáme sa aj my neraz týmto Grékom? Ak ide o vážne veci driememe a sme ľahostajní. Evanjelium je dobrou správou, ktorú nechceme počuť. Dobrá správa je, že Boh nás miloval tak veľmi, že poslal Svojho Syna Ježiša, na záchrannú akciu, aby zomrel na kríži namiesto nás, a tak odčinil naše hriechy. A ak sa odvrátíme od svojho hriechu a budeme v Neho veriť, Boh nám môže naše hriechy odpustiť a my môžeme mať istotu, že po smrti pôjdeme do neba. Koľkí ľudia nechcú túto správu počúvať a ľahšie uveria rôznym bájkam?

Keď nedokážeme prijať vetu za vetou, ktoré Ježiš vtesnal do evanjelia, ostaneme navždy analfabetmi evanjelia, neschopní napísať svojím životom slovo Kristus.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si sa zriekol Božej slávy, keď si vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom. Ponižil si sa a stal si sa poslušným Otcovi až na smrť, a to smrť na kríži. Preto Ťa Boh Otec nad všetko povýšil a dal Ti meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ Amen.

Myslíš, že vždy to tak bude?

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ (Hebrejom 13, 8)

V Rusku, v čase biedy, keď ľudia nemali čo jesť, aj v jednej rodine deti hladovali. Otec tejto rodiny napísal na tabličku slová: „Nie vždy to tak bude“, a zavesil ju na stenu nad stôl. Tieto slová dávali deťom nádej, že Boh príde a zmení túto ich hroznú situáciu. A Boh to skutočne aj zmenil. Prišli lepšie časy. Stoly sa lámali pod množstvom jedla. Deti vyrástli a opustili svoj rodný dom. Keď sa vracali ku svojim rodičom, na stene nad stolom ešte stále visela táto tablička. Jedno z detí povedalo: „Otec, daj už preč túto tabličku, veď už nie je potrebná.“ A otec povedal: „Nie deti, nech visí, nie vždy to tak bude.“

Svet, v ktorom žijeme, sa mení a bude sa stále meniť. Všetko sa mení, iba Boh je taký istý. V Biblii je napísané: „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ (Hebrejom 13, 8) Preto i v našom srdci by sme mali mať zapísanú tabličku so slovami: „Nie vždy to tak bude“. Tieto slová nám budú nádejou v zlých časoch, lebo nám budú pripomínať, že Boh má moc zmeniť každú situáciu. A v časoch dobrých nám budú zase varovaním, že „nie vždy to tak bude“, aby sme sa s vierou obracali k Ježišovi Kristovi, ktorý je pre nás jedinou pevnou istotou a nádejou do našej budúcnosti.

Nič nemôže otriasť tými, ktorí sú v bezpečí Božích rúk.

Bože, Otče, ďakujeme Ti za jedinú pevnú istotu, ktorú si nám dal vo Svojom Synovi a našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Prosíme, buduj v nás pevnú vieru, nech vytrváme až do konca pri Ježišovi. Ukáž nám Svoje cesty a pouč nás o Svojich chodníkoch. Ďakujeme, Pane Ježišu, že prídeš znova a my sa môžeme tešiť na Tvoju spravodlivosť. Odpusť, že naše skutky, myšlienky city nie sú spravodlivé. Premieňaj nás od základu, naplňaj nás vierou, nech obstojíme v čase Tvojho slávneho druhého príchodu. Amen.

Aké sú tvoje pocity?

„Pri plnej ostrážitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život.“ (Príslovia 4, 23)

Jeden kresťanský spisovateľ píše: „Po mnoho rokov som žil podľa svojich pocitov. Bolo to, akoby som jazdil na tobogane, jeden deň som sa smial a cítil sa dobre, druhý deň som plakal a ľutoval sa. Bol som mučený a kontrolovaný. Potreboval som citovú zrelosť, ale potreboval som Boha k tomu, aby som ju dosiahol. Je ľahké dostať sa do pasce, ak dôverujete svojim nestálym pocitom viac než tomu, čo Boh hovorí vo svojom Slove. A bude to vyžadovať neustále rokovania vašej viery, aby ste sa rozhodli pre to, že budete robiť veci Jeho spôsobom radšej ako svojím vlastným. Ale keď to urobíte, zistíte, že život je radostnejší, keď ho žijete podľa Božieho plánu.“

Rovnako tak ako nevpustiš do vnútra každého, kto zaklope na tvoje dvere, a nedovolíš, aby sa u teba doma usadil, práve tak nepúšťaj do svojho vnútra ani každú emóciu, ktorá sa vynorí, aby ti diktovala smer, kadiaľ v tom dni pôjdeš. Sväté písmo hovorí: „Pri plnej ostrážitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život“. (Príslovia 4, 23)

Ak niečo nesúhlasí s Božím Slovom, tak sa tým nezaoberaj. Apoštol Pavol hovorí: „Žijeme predsa z viery, nie z toho, čo vidíme“. (2. Korinťanom 5, 7) Po ukrižovaní išli dvaja učenici po ceste do Emauz

a pripojil sa k ním aj Ježiš, a šiel s nimi. Ale oni Ho nepoznali. Nepoznali toho, ktorého nasledovali tri roky, pretože „... sa zjavil v inej podobe“. (Marek 16, 12)

Náš Boh je Bohom viery a koná spôsobmi, ktoré môžeme rozoznať iba vierou a nie pocitmi.

Bože, stráž moje srdce, aby som sa nenechal oklamať svojimi pocitmi. Upevni ma vo viere, aby som Ťa dokázal spoznať v Slove, ktoré si mi zanechal. Nech je môj život radostnejší a prežitý podľa Tvojho Božieho plánu. Amen.

Už si uchopil ruku Záchrancu?

„Pozri, Hospodinova ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a jeho ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo.“ (Izaiáš 59, 1)

Istý človek si spomína na príhodu, ktorá sa mu stala v autoškole. Inštruktor ho viedol do stredu mesta, kde bola veľmi hustá premávka. Oni šli v stredovom pruhu trojprúdovej cesty. Všetky pruhy boli plné. Vytvorila sa zápcha. Keď sa rozsvietila zelená na semafore, všetky autá naľavo aj napravo sa pohli. Oni potrebovali zmeniť pruh a zabočiť vpravo. Žiak autoškoly mal otočiť volantom, ale zrazu nemohol – bol vystresovaný, úplne v koncoch. A zrazu nejaká ruka sprava, chytila volant. Bola to ruka inštruktora a ten bez váhania previedol auto medzi nahromadenými vozidlami. Záchranná, spoľahlivá ruka!

Nezažil si už podobnú situáciu vo svojom živote? Nezažil si chvíle, keď sa ti zdalo, že si už úplne v koncoch? Nebol si nikdy zovretý vo svojich problémoch a nevedel si kade a kam ísť?

Určite si to už zažil a ja tiež. Ale práve vo chvíli, keď nevieš kedy a kam, vtedy ti zostáva iba zúfale volanie a vyznanie nášmu Pánovi: „Pane, pomôž mi, ja už nevládzem!“ A potom príde Pánova ruka, ktorá „nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať“. Ruka, ktorá je

absolútne spoľahlivá a ktorá ma pevne drží, a pomáha mi. Bez nej by som ťažké životné situácie iba ťažko zvládol.

Aby si mohol zakúšať Božiu silu, musíš si priznať vlastnú slabosť.

Pane, Tvoja ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a Tvoje ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo moje zúfale volanie. Ďakujem Ti za pomoc, že v každej životnej situácii sa môžem na Teba spoľahnúť. Amen.

Vidíš sa lepším od iných?

„Hovorím vám: Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“

(Lukáš 15, 7)

Za čias cisára Diokleciána bolo veľké prenasledovanie kresťanov. Biskup Narcis bol so svojím diakonom na úteku. Na noc ich prijala Arfa, ktorá bola verejná hriešnica. Oni však nevedeli v akom dome sú. Biskup a jeho diakon sa modlili a spievali žalmy do neskorej noci. Arfa, ktorá počula ako sa modlia a spievajú, sa ich opýtala ku komu sa modlia a komu slúžia? Arfa kládla otázky, Narcis jej hovoril o Pánu Bohu, o Ježišovi Kristovi a Jeho milosrdenstve. Arfa uverila a požiadala o krst. Bola pokrstená a zanechala svoj hriešny život. Žila ako príkladná kresťanka a nakoniec zomrela mučeníckou smrťou.

Ak by bol biskup Narcis vedel, kto je tá žena, pravdepodobne by ani nevkočil do jej domu, ale by ho bol z ďaleka obišiel. Hriešnicou by opovrhoval tak, ako ňou opovrhovali mnohí iní. Pán Boh touto hriešnicou neopovrhol. Zaviedol biskupa do jej domu, lebo Ježiš ju hľadal ako stratenú ovečku. „Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lukáš 15, 7)

Najväčšou silou na svete nie je nátlak Božieho zákona, ale súcit Ježišovej lásky.

Pane Ježišu, prišiel si na tento svet hľadať a spasiť to, čo by bolo zahynulo. Ty môžeš aj mňa oslobodiť od hriechu a priviesť ma späť do náručia nebeského Otca. Ďakujem Ti za nezaslúženú milosť a nekonečnú lásku, ktorou ma miluješ. Amen.

Koľkokrát k tebe už Boh prehovoril?

„Či nie je moje slovo ako oheň,“ znie výrok Hospodina, „a ako kladivo, čo drví skalú?“ (Jeremiáš 23, 29)

Počas vlády Červených Khmérov musel Song utiecť z Kambodže a skryť sa v Thajsku, aby unikol genocíde. Z dvadsiatich piatich mužov ich po neuveriteľných ťažkostiach počas cesty prišlo do cieľa len sedem, vrátane jeho. Ostatní na ceste zomreli alebo boli zabití. Potom bol štvrt' roka v utečeneckom tábore v Thajsku, a tam sa prostredníctvom misionárov stretol s evanjeliom. Počas troch rokov prudko odmietal všetko, čo sa týkalo kresťanskej viery, a to takým spôsobom, že prvá Biblia, ktorú dostal, mu slúžila... na balenie cigariet! Druhú Bibliu dostal o niekoľko mesiacov neskôr. Tentoraz ju skúsil čítať po častiach a Boh sa dotkol jeho svedomia. Mocné Božie Slovo, toto „kladivo, ktoré rozráža skalú,“ premohlo jeho odpor. Keď sa Song vrátil do Kambodže, dal svoj život do služby Pánovi a snažil sa ukazovať iným na Toho, ktorý ho tak obdivuhodne zachránil.

Koľkokrát už Boh hovoril k tebe veršom svojho Slova, svedectvom niektorého veriaceho alebo zvláštnymi okolnosťami v tvojom živote?

Boh hovorí k tým, ktorí majú čas počúvať, a počúva tých, ktorí majú čas modliť sa. Keď teraz počuješ Boží hlas, prijmi Ho do svojho srdca!

Ďakujeme Ti, Pane Bože, že nám dávaš šance na nové začiatky s Tebou. Ďakujeme Ti, že aj keď zídeme z cesty, Ty si nájdeš spôsob, ako nás na to upozorniť. Daj nám vnímavosť, ako to rozpoznať, že je to od Teba. Daj nám ochotu na to správne reagovať. Amen.

Nemáš na svojich nohách zlaté putá?

„Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mol', a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú.“ (Matúš 6, 20)

V dobe sťahovania národov Vandali porazili Vizigotov a zajali ich kráľa. Urobili z neho otroka. Dali mu na nohy putá. Pretože bol kráľom, tak mu dali zlaté putá. Vizigotsky kráľ mal mnoho zlata, a preto boli jeho putá veľmi ťažké. Akú radosť mal z toho zlata, ktoré z neho urobilo otroka? Iste veľa radosti nemal. Veľmi rád by sa ho zbavil, len aby sa stal slobodným človekom, človekom bez zlatých pút.

Symbolom bohatstva je zlato, ktoré vie človeka spútať a urobiť ho otrokom. A to nielen vtedy, keď ho nosíme na rukách, nohách v ušiach, ale aj vtedy, keď ho máme vo svojich pokladniciach. Môže dokonca zaujať celé naše srdce a celú našu myseľ. Na nohách a rukách môžeme cítiť jeho ťarchu a vieme, že sme jeho otrokom. Hrozné a nebezpečné je, ak ho máme v srdci a vo svojej mysli, kde necítíme jeho ťarchu. „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Matúš 6, 21) – toto sú slová Pána Ježiša. Zamysli sa nad nimi. Nezhromažďuj si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole, a kde zlodeji vnikajú a kradnú. Ale si zhromažďuj poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mol', a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú. (Matúš 6, 19-22) Lebo iba toto bohatstvo má trvalú hodnotu.

Investuj v živote do vecí, ktoré ti prinesú výnosy vo večnosti.

Bože, otvor mi oči, aby som vedel rozpoznať všetky lákavé ponuky, ktorými ma chce diabol odpútať od Teba. Daj mi silu odolávať pokušeniam bohatstva, ktoré mi zlý ponúka a ktoré ma spútava ťažkými okovami otroctva. Pomôž mi zhromažďovať si poklady srdca, ktoré mi prinesú výnosy vo večnosti, nech dokážem pochopiť význam Tvojich slov: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Amen.

Nedokážeš odpustiť?

„...odpúšťajte všetko, čo proti niekomu máte, aby aj vám váš Otec na nebesiach odpustil vaše previnenia.“ (Marek 11, 25)

Jedného večera, potom čo Corrie Ten Boom kázala o odpustení, spoznala v mužovi, ktorý k nej pristúpil, bývalého strážcu z nacistického väzenského tábora Ravensbrück, kde bola mučená a kde jej sestra Betsie zomrela od hladu. Keď ju tento muž požiadal, aby mu odpustila, Corrie premýšľala o Betsie a cítila, že to nie je schopná urobiť. Avšak vedela, že musí, inak by všetko, o čom kázala, stratilo význam, a tak povedala Bohu: „Ja môžem natiahnuť ruku, toľko môžem urobiť, ale Ty mi musíš dať k tomu silu.“ Keď uchopila mužovu ruku, cítila, ako Božia moc skrze ňu prúdi a dáva jej silu z celého srdca povedať: „Odpúšťam ti, brat môj.“ Corrie nikdy neprežila Božiu lásku tak intenzívne ako v tento večer. Aj keď bola kruto mučená, dovolila Bohu, aby ju uzdravil, a potom mohla ísť ďalej a pomáhať v tom aj druhým.

Možno je aj v tvojom živote človek, ktorý ti ublížil a ktorému nedokážeš odpustiť. Pros Pána Ježiša, aby uzdravil tvoje zranené srdce Svojou láskou a dal ti silu, aby si aj ty dokázal odpustiť. Až potom ti môže Otec, ktorý je na nebesiach odpustiť tvoje previnenia.

Odpustenie je jediná cesta, ako získať pokoj!